

РЕШЕНИЕ

№ 741

гр. Варна, 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 17 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: И. Стойнов

при участието на секретаря В.а М. Милчева
като разгледа докладваното от И. Стойнов Гражданско дело №
20223110106061 по описа за 2022 година

Производството е образувано по подадена искова молба от „*“ ЕАД, гр. София, с
която срещу И. М. И., са предявени обективно кумулативно съединени положителни
установителни иски по реда на чл. 422 ГПК за установяване на вземания за абонаментни
такси и услуги, лизингови вноски и неустойки, за които е издадена заповед за изпълнение

В исковата молба ищецът „*“ ЕАД твърди, че през 2018 и 2019 г. е сключил с
ответника няколко договора за предоставяне на абонаментни такси и услуги и за лизинг на
мобилни устройства под аб.№ 006143666. Сочи, че поради неизпълнение на ответника е
начислил и компенсаторни неустойки по договорите, като за част от тези задължения е
издал фактури, като дължимите суми на обща стойност от 1 553,72 лв. Подробно описва в
връзката претендираните от него вземания с посочените договори и основанията, на които
ги претендира. Излага, че задълженията на ответника са изискуеми, поради което е и подал
заявление за издаване на заповед за изпълнение, което е уважено от съда, но поради
уведомяването на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК и указанията на заповедния съд
предявява настоящите иски за установяване на вземанията си. Моли за уважаване на
исковете и присъждане на разноски.

Ответникът И. М. И. чрез особения си представител е подал отговор на исковата
молба, с който оспорва исковете. Твърди, че не са му били предоставяни далекосъобщителни
услуги от ищеца и не дължи сумите в процесните фактури. Еwentуално релевира
възражение за погасяването всички претендирани вземания по давност. Възражава срещу
дължимостта на претендираните неустойки, доколкото няма основание за начисляването им,
предвид това, че процесните договори не са прекратени. Еwentуално твърди, че
претендираните неустойки за нищожни, неравноправни и в прекомерен размер. Оспорва да
дължи лизингови вноски, доколкото не са му били предоставяни посочените мобилни
устройства. Моли за отхвърляне на исковете и присъждане на разноски.

В съдебно заседание ищецът не се явява и не изпраща представител.

В съдебно заседание ответникът, чрез особения си представител, поддържа отговора.

Настоящият състав на съда, въз основа на твърденията и възраженията на страните, с оглед събраните по делото доказателства и по вътрешно убеждение, формира следните *фактически и правни изводи*:

Предявени са положителни установителни иски по реда на чл. 422 ГПК, за дължими суми за абонаментни такси и услуги, лизингови вноски и неустойки по сключени между страните договори, които са квалифицирани по чл. 79, ал. 1 ЗЗД, чл. 342, ал. 1 ТЗ и чл. 92 ЗЗД, а именно като иски за реално изпълнение на задължение за заплащане на цена по договор за предоставяне на услуга и заплащане на лизингови вноски, както и задължение за заплащане на компенсаторна неустойка за неизпълнение.

Съобразно разпределената в процеса доказателствена тежест ищецът е следвало е да докаже, че между него и ответника са налице валидни облигационни отношения с параметрите на договори за мобилни услуги и договори за лизинг, изпълнението си по договорите, а именно реално да предостави услугите и лизинговите вещи, както и основанията и размера на предоставените услуги и лизингови цени; ищецът следва да докаже и основания и размера на претенциите си за компенсаторни неустойки за неизпълнение, в т.ч. и че е прекратил надлежно договорите между страните. В тежест на ответника е било да докаже, че е заплатил дължимата цена за предоставените услуги, лизинговите вноски и неустойките, в случай, че ищецът докаже фактите, за които носи доказателствена тежест. Евентуално в тежест на ответника е било да докаже, че претендираните вземания са погасени по давност.

С доклада си по делото съдът е задължил ищеца да заяви изрично дали ще се ползва от представените писмени доказателства – два договора за мобилни услуги, допълнително споразумение от 07.08.2018 г., договор за лизинг от 09.06.2019 г. и договор за лизинг от 07.08.2018 г., като при положителен отговор в същия срок следва да представи документите в оригинал, на основание чл. 183, ал. 1 ГПК, като го е предупредил, че ако не представи документите същите ще бъдат изключени от доказателствения материал по делото. Отделно с доклада по делото е указано на ищеца, че не сочи доказателства за надлежно прекратяване на договорите.

Ищецът не е изпълнил указанията на съда и в първото по делото съдебно заседание с определение тези доказателства не са допуснати по делото. Като доказателства по делото са приети само представените едностранно съставени фактури и общи условия на дружеството.

От заключението на вещото лице по приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че по счетоводни данни при ищеца дължимите от ищеца суми са в общ размер от 1 553,72 лв., включващи претендираните суми за мобилни услуги, лизингови вноски и неустойки. В съдебно заседание вещото лице пояснява, че част от сумите не отговарят предвид начисляването на застраховка, за която няма данни да е уговорена.

От заключението на вещото лице по приетата по делото съдебно-компютърна експертиза се установява, че за процесния период на ищеца е предоставено и е ползвано потребление на мобилни услуги. Същият е имал достъп до мобилната мрежа на оператора и е ползвал същата. В съдебно заседание вещото лице пояснява, че е изготвил експертизата на база на предоставените писмени данни от ответника чрез комуникация с централата на ответника по електронна поща.

Предвид изключването по делото на представените от ищеца договори, то същият не сума пълно и главно да докаже фактите, за които носи доказателствена тежест.

На първо място договорите за мобилни услуги и договорите за лизинг между мобилните операторите и потребителите следва да се сключват в писмена форма, за да породят предвидените в тях правни последици. В противен случай се накърняват правата на потребителите, което води до нарушаване на ЗЗП водещо съответно до липсата на обвързване на потребителя с предвидените в договорите задължения. В настоящия случай по делото не беше доказано, че страните са обвързани от твърдените облигационни съглашения. Фактът на сключване на договорите не може да бъде доказван с други доказателствени средства (експертизи), доколкото е налице потребителска закрила, която

изисква обличането в писмена форма на този тип правоотношения. Фактурата може да бъде доказателство за наличието на облигационно правоотношение само между търговци и само ако изцяло съдържа минималните параметри на това правоотношение, което в случая не е така. Само на това основание исковете са неоснователни и следва да се отхвърлят изцяло.

На следващо място конкретно по всеки от предявените искове следва да се посочи, че дори по делото да беше установено, че ответникът е потребил предоставените мобилни услуги (този факт е спорен, предвид позоваването на вещото лице по техническата експертиза единствено на представени от ищеца писмени доказателства), то същият не дължи заплащането на същите, предвид липсата на валидно сключен договор между него и оператора, а същият не дължи заплащане на стока и услуга, която не е включена във валиден писмен договор. Не беше доказано, че ищецът реално е предоставил процесните лизингови вещи, доколкото липсва валидно сключен договор между страните. В тази връзка и не съществува задължение за потребителя да заплаща компенсаторни неустойки за неизпълнение, доколкото липсва договор, в който те са уговорени. Дори да се приеме, че е налице такъв договор, то няма данни същият да е надлежно развален поради виновно неизпълнение на потребителя, за да се породи правото на кредитора да претендира неустойки. Дори да е надлежно развален договорът, то клаузите от договора предвиждащи процесните неустойки са или нищожни, като противоречащи директно на ЗЗП, или водят до значително неравновесие между правата и задълженията на потребителя спрямо търговеца, което ги прави неравноправни и съответно недействителни. За тези последици ищецът е предупреден с доклада по делото.

Съдът не намира за необходимо да се спира подробно върху тези въпроси, а само ги посочва за пълнота на изложението. Налице са множество произнасяния на настоящия състав в този смисъл.

Отделно от всичко изложено в голямата си част претендираните вземания са погасени с изтичането на предвидената в закона тригодишна погасителна давност относно вземанията с настъпили падежи преди 08.12.2019 г.

В заключение настоящият състав намира, че предявените искове са изцяло неоснователни и следва да се отхвърлят.

С оглед изхода на спора в тежест на ищеца следва да се възложат сторените от ответника разноски по делото, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК. Ответникът не е претендирал такива, но в полза на особения представител следва да се определи адвокатско възнаграждение в размер на внесения депозит от 350 лв., за което да му бъде издаден разходен касов ордер.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявените по реда на чл. 422 ГПК обективно кумулативно съединени положителни установителни искове от „*“ ЕАД /предишно наименование „*“ ЕАД/, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр. *, срещу И. М. И., ЕГН *****, с адрес: гр. *, ЗА ПРИЕМАНЕ ЗА УСТАНОВЕНО между страните, че ответникът дължи на ищеца сумите в общ размер от **1 553,72 лв.**, за част от които са издадени Фактура № 7293383682/05.09.2019 г., Фактура № 7294710469/05.10.2019 г., Фактура № 7296027572/05.11.2019 г., Фактура № 7297578305/05.12.2019 г. за периода 05.08.2019 г. – 04.12.2019 г., ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение /08.12.2021 г./ до окончателното изплащане на задълженията, които вземания включват:

1/ сумата от 142,45 лв. /сто четиридесет и два лева и четиридесет и пет стотинки/, представляваща сбор от дължими месечни абонаментни такси за периода 05.08.2019 г. – 04.12.2019 г. по сключен между страните Договор за мобилни услуги за мобилен номер

359896737897 от 07.08.2018 г.;

2/ сумата от 177,27 лв. /сто седемдесет и седем лева и двадесет и седем стотинки/, представляваща сбор от дължими месечни абонаментни такси за периода 05.08.2019 г. – 04.12.2019 г. по сключен между страните Договор за мобилни услуги за мобилен номер 359899924782 от 09.06.2019 г.;

3/ сумата от 496,98 лв. /четиристотин деветдесет и шест лева и деветдесет и осем стотинки/, представляваща сбор от дължими лизингови вноски за периода 10.2019 г. – 06.2020 г., включващи допълнителна вноска от 22,59 лв., по сключен между страните Договор за лизинг от 09.06.2019 г.;

4/ сумата от 112,47 лв. /сто и дванадесет лева и четиридесет и седем стотинки/, представляваща компенсаторна неустойка при прекратяване на Договор за мобилни услуги за мобилен номер 359896737897 от 07.08.2018 г. по вина на потребителя в размера на три месечни абонаментни такси;

5/ сумата от 124,98 лв. /сто двадесет и четири лева и деветдесет и осем стотинки/, представляваща компенсаторна неустойка при прекратяване на Договор за мобилни услуги за мобилен номер 359899924782 от 09.06.2019 г. по вина на потребителя в размера на три месечни абонаментни такси;

6/ сумата от 119,30 лв. /сто и деветнадесет лева и тридесет стотинки/, представляваща компенсаторна неустойка при прекратяване на Договор за мобилни услуги за мобилен номер 359896737897 от 07.08.2018 г., изчислена като разликата между цената на предоставеното на потребителя мобилно устройство HONOR 10 64GB Dual Black без абонамент и заплатената при предоставянето му преференциална цена;

7/ сумата от 380,27 лв. /триста и осемдесет лева и двадесет и седем стотинки/, представляваща компенсаторна неустойка при прекратяване на Договор за мобилни услуги за мобилен номер 359899924782 от 09.06.2019 г., изчислена като разликата между цената на предоставеното на потребителя мобилно устройство SAMSUNG Galaxy A9 Dual Pink без абонамент и заплатената при предоставянето му преференциална цена, за които суми е издадена Заповед № 1061 от 17.02.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 17524/2021 г. на ВРС.

ОПРЕДЕЛЯ окончателно възнаграждение на особения представител на ответника – адв. Р. Д. Д. – ВАК в размер на **350 лв.** /триста и петдесет лева/ за осъществено процесуално представителство по делото, за което да му бъде издаден разходен касов ордер.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____